

23. 5. 2007

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Jen zákon a úřad týraným dětem nepomohou

Do diskuse kolem záhadného případu týraného Ondřeje a zmizelé Aničky přispěl novinovým článkem i premiér Topolánek.

Skóre: 0.64

Název zdroje: Lidové noviny

Datum vydání: 23.05.2007

Nadpis: Jen zákon a úřad týraným dětem nepomohou

Strana: 1

Pořadí: 4

Mutace: Celostátní

Rubrika: Titulní strana

Autor: FRANTIŠEK SCHNEIBERG

Ročník: 20

Číslo: 119

Náklad: 76231

Oblast: Celostátní deníky

Zpracováno: 23.05.2007 06:32

Identifikace: DCLN20070523010003 cz

Klíčová slova: soudní (3x), zákony (2x), kauze (2x), zákon, právní, novelu zákona, trestní zákon

ÚHEL POHLEDU

Do diskuse kolem záhadného případu týraného Ondřeje a zmizelé Aničky přispěl novinovým článkem i premiér Topolánek. Ujistil nás, že vláda udělá všechno, aby děti mohly žít v klidu a bezpečí. S tím lze jen souhlasit. Více otázek však vzbuzuje cesta, jak toho dosáhnout. Zdá se mi opět typicky česká. Máme-li nějaký problém, přijmeme nový zákon, zřídíme nový úřad, popřípadě něco omezíme či zakážeme. V konkrétním případě upravíme trestní zákon, aby více chránil dětské oběti násilí, vytvoříme centrální úřad sociálněprávní ochrany, omezíme domácí školu.

Můžeme se jen divit, jak je možné, že parlament přijal takový zákon, který více chrání pachatele než oběť. To je jistě třeba napravit. Je však nutné přijímat novelu zákona? Nestačilo by, kdyby se všichni zúčastnění chovali slušně, více ctili etické normy a zásady a dodržovali stávající předpisy? Proč televize opakovaně uveřejňují jako doprovodný obraz záběry týraného Ondřeje?

Pokračování na straně 14

Dokončení ze strany 1

Jak je možné, že lékařka v Klokánku na kameru "vydrmolí" vše, co zjistila o dítěti, aniž by ctěla lékařskou mlčenlivost?

Racionální jádro má i snaha o centrální úřad sociálně-právní ochrany. Proč však má být spojen s otázkami zaměstnanosti? Takový úřad by nebyl nic nového. Již za první republiky zde existoval dobře funkční úřad Zemská péče o mládež. Se zřízením takového úřadu je však třeba vytvořit standardy

péče, aby se ve všech regionech i obcích postupovalo jednotně. Aby osud dítěte a jeho prospěch nezávisely na lokálních či skupinových zájmech, politických vazbách a jiných lobby.

Co je však podstatné, a to mi v článku pana premiéra chybí, činnost takového orgánu by se měla zaměřit vysloveně preventivně, to znamená vyhledávat a posléze sanovat rizikové rodiny, kde hrozí ohrožení dětí. Platí nejen v medicíně, že prevence je levnější a prospěšnější pro všechny nemocné či postižené než následná terapie. K tomu, aby tento úřad a jeho pobočky v regionech či obcích mohly takto fungovat, je však nutné podstatně navýšit počty jejich zaměstnanců, nejen sociálních pracovníků, ale i psychologů, sociologů, socioterapeutů aj.

Je třeba pečovat o jejich odborný růst, aby takovou práci mohli vykonávat na patřičné odborné úrovni. Aby nebyli jen úředníky. Odborný pracovník takového úřadu by měl mít na starost maximálně desítky případů, nikoliv jako dosud stovky až tisíce.

Naše odborná společnost navrhuje i další preventivní opatření. Ve spolupráci s ministerstvem zdravotnictví usilujeme o uzákonění povinné registrace dítěte u praktického lékaře pro děti a dorost, aby se dítě nemohlo ztratit ze zdravotního systému. Zatím se to nepodařilo.

Snažíme se také o zavedení monitoringu zanedbávání, týrání a zneužívání dětí, abychom vůbec věděli, kolik takových dětí máme, a mohli popř. vytypovat rizikové rodiny. Neznalost takových dat odráží i článek pana premiéra, kde cituje z neznámých zdrojů 40 000 dětí týraných a 50 zabitých ročně v Česku. Naše odborná společnost má k dispozici poněkud jiná data, srovnatelná se zeměmi nám podobnými: kolem 20 000 dětí ročně převážně zanedbávaných, kolem 20 ročně, které zemrou na následky špatného zacházení (Policejní prezidium).

Co bylo špatně v "kuřimské kauze"

Usilujeme také o takové metodické pokyny, závazné pro všechny, kdo s ohroženými dětmi pracují, aby se potřebným dětem dostalo vždy odborné péče. Odstrašujícím příkladem budiž situace dětí z Kuřimi, které po odejmutí z rodiny s podezřením na týrání nebyly předány do odborné péče, ale umístěny v Klokánku - zařízení, které nemá žádné odborné předpoklady poskytnout uvedeným dětem adekvátní péči. Následkem toho se Ondřej zhroutil a do odborné péče se konečně, byť se zpožděním, dostal.

Nové zákony a nové úřady mohou mít efekt jedině tehdy, když jejich pracovníci nebudou pracovat lhostejně, diletantsky, budou ctít obecné zásady morálky, budou chránit zájmy svých klientů - ohrožených dětí - a budou pracovat na vysoké odborné úrovni podle nejnovějších odborných poznatků. Tak je to běžné v medicíně, kdy každý zdravotník musí ctít postup "lege artis".

To se v "kuřimské kauze" nedělo jak na úrovni soudní (svěření dítěte do péče bez znalosti jeho identity), orgánů sociálně-právní ochrany (umístění dětí, obětí týrání, do neoborné péče Klokánku), tak na úrovni Klokánku (útěk dítěte).

Názory v této rubrice nemusejí vyjadřovat stanovisko redakce

Racionální jádro má i snaha o centrální úřad sociálně-právní ochrany. Proč však má být spojen s otázkami zaměstnanosti?

Foto popis: FRANTIŠEK SCHNEIBERG

O autorovi: MUDr. František Schneiberg, Společnost sociální pediatrie České lékařské společnosti J. E. Purkyně, pediatr

Zpracovatel: [Anopress IT a.s.](#)

